ma, kui se haige nõdder on, kui temma silmanäggo ja mokkad kahwatand, kui ta kõrwad kummisewad ja minnestus temma peäle kippub.

1) Se innimenne, kelle werri jookseb, peab sama ühte külma tuppa widud. Panne tedda pitkali mahha ja aia temma ihho sirgeks; katta tedda kergeste riettega kinni ja ärra anna temmale ühtegi muud, kui happut jomaaega jua ja wata hästi järrele, et ta palio ei sa ligutada.

2) Jookseb werri wolaste hawast wälja, siis krapi noaga üht linnast ride-tükki ja mis siis mahhatulleb, sedda kasta ädikaga märjaks ja panne sedda hawa peäle. Sa woid ka hallit pabberit ehk ka taeta wõtta ja kui sedda ädika sisse olled kastnud, hawa peäle panna.

3) Need kohhad, mis keige ennamiste werd jookswad, peawad kõrgemale heidetud sama, kui keik mu ihho, ja siis tulleb wähhemalt sawad mõda lännud. Sest sedda kaueminne se haaw lahti seisab, seda enneminne woid sinna lota, et kui keik mis siin õppetakse, wisi pärrast prugitud on, innimenne jälle woib terweks sada.

3) Tahhab se haaw kinniminna, siis pelleta sedda kohta seddamaid jälle kumakstehtud rauaga — ehk panne, kui haaw alles lahti on, nattoke penikest sola, peneks tougatud pippart, ja ninnatubbakast selle hawa sisse ja panne siis nartsoga, mis õlli sisse kastetud, ehk raswaga woitud, sedda hawatud kohta kinni.

4) Innimenne, kedda hul koer hammustanud, peab katsma rahholisse melega olla, sest et hirm ja kartus temmale agga suremat kahjo teeb. Seisko temma siis paigal. Ärgo wihhastago ta ennast. Ta hoidko pallawa ja külma eest. Temma sõgo ja jogo rohkest pima — agga ärgo prukigo mitte õllut, ja ei koggoniste mitte wina.

)(